

om Jordfællesskabets Ophævelse, at fordre sig sin Andeel særskilt udlagt paa den i bemeldte Forordning med Hensyn til Udskiftning af Ager og Eng foreskrevne Maade.

I Mangel af mindelig Forening bliver Spørgsmaalet om, hvorvidt et Areal i Genhold til foranstaaende Bestemmelse kan forlanges udskiftet, at afgjøre ved Landvæsenscommissionens Kjendelse.

Saafrømt der i Arealer af foransførte Beskaffenhed findes nogen egentlig Tørvemose, skal der ved Udskiftningen af hine, om fornødent, udlægges tilstrækkeligt Sætterum for denne.

§ 2.

Med Hensyn til Udskiftningen af egentlige Tørvemoser eller saadanne Arealer, der med størst Fordeel kunne afbenyttes til Tørvesskær, bliver for Fremtiden at forholde paa følgende Maade.

§ 3.

Enhver til Græsning eller Tørvesskær i en fælles Tørvemose berettiget Lodsseier kan fordre sig et til hans Andeel i Mosen Afbenyttelse svarende Areal særskilt udlagt til udelukkende Raadighed paa eet, to eller høiest tre Steder.

Saafrømt ikke alle Vedkommende kunne fornes om, hvorledes Udskiftningen skal foretages, eller hvor nogen Beneficiarius er lodstagen i Mosen, bliver denne da først at opmaale og taxere.

§ 4.

Bed Taxationen, der overeensstemmende med Lov af 4de Juli 1850 foretages af tvende af Herredets faste Jordboniteringsmænd under Veiledning af en Landinspecteur eller en af Indenrigsministeriet dertil bemyndiget Landmaaler, bliver efter forudgaaet Undersøgelse de forskjellige Dele af Mosen at taxere deels efter deres Værdi som Græsningsjorder, deels efter Værdien af den i samme værende Tørvemasse.

§ 5.

Naar Mosen saaledes fuldstændigen er bleven opmaalt og taxeret, skal Landvæsenscommissionen i Forbindelse med Landinspecteuren søge at forene Lodsseierne om en almindelig Plan for hele Mosen Udskiftning, eller saafrømt

Genstemmighed ikke kan opnaaes, ved sin Kjendelse fastsætte en saadan Plan, efter hvilken da den eller de Lodsseiers Andele, som have forlangt sig udskiftede af Fællesskabet, blive at affætte saavel i Marken som paa Kortet.

§ 6.

Bed Delingen bliver fornødt at iagttage, at enhver Lodsseier erholder Ret saavel til Græsningen som til Tørvesskæret i den ham tillagte Andeel.

Naar Lodsseierne ikke i samme Forhold ere berettigede til Græsning og Tørvesskær, bliver hver af disse Rettigheder for sig særskilt at tage i Betragtning

§ 7.

Indenrigsministeriet bemyndiges til at foreskrive de nærmere Regler, der i Genhold til foranstaaende Bestemmelser ville være at iagttage ved Mosernes Opmaalning og Taxation, ved Beregningen af Vederlaget for Græsningsretten og Tørvesskæret samt ved Fordelingen af det Moserne paahvilende Hartkorn og Gammelstat.

§ 8.

Med Hensyn til Moser, i hvilke ingen Beneficiarius er lodstagen, eller hvor vedkommende Beneficiarius har faaet sin Andeel udlagt paa den i denne Lov foreskrevne Maade, staaer det de øvrige Lodsseiere frit for at indgaae skriftlige Foreninger om, hvorledes Udskiftningen skal foretages, dog at der med Hensyn til Fordelingen af det de enkelte Andele tilkommende Hartkorn og Gammelstat forholdes efter de almindelige i saa Henseende gjældende Regler, og at ingen Forening herefter gyldigen kan indgaaes, hvorved noget nyt Fællesskab i Afbenyttelsen af en Tørvemose vilde opstaae, eller hvorved bestemmes, at et allerede bestaaende Fællesskab ikke skal kunne fordres ophævet.

§ 9.

Den ved Forordningen af 23de April 1781, § 25, foreskrevne Vedtagelse til Tvinge af de af Selveierbønder indgaaede Udskiftningsforeninger skal herefter ikke være nødvendig, naar saadanne Foreninger ere indgaaede skriftlig og i Vidners Overværelse.